

เห็นการคัดเพื่อนแต่งงานเมื่อวานนี้
ดวงใจที่หยาบกร้านพาลผวา
แล้วคำก็เอื้อชาคลอน้ำตา
เมื่อชงว่าเรานี้ ไม่มีใคร

ถึงมีเพื่อนแค่ใจก็ไว้เพื่อน
อ้างว่างเหมือนเรานี้บ้างไหม?
อยากให้ใครมาเยือนเป็นเพื่อนใจ
ใครคนไหน... ใครก็ได้ .. แต่ไม่มี

เคยกระด้างกับนิยามของความรัก
ไม่รู้จัก... และเมื่อพบก็หลบหนี
อยู่คนเดียวมีความสุขมาทุกปี
เพิ่งรู้สึกวันนี้... ที่เสียตาย

ถ้าวันเก่าก่อนก่อนอาจย้อนกลับ
จะรีบรับหาขวัญคุ้มั้นหมาย
เราอาจมีเธอเหมือนเป็นเพื่อนตาย
เป็นเพื่อนใจเพื่อนกายไม่เหวว่า

ความเป็นจริงที่เป็นและเห็นอยู่
และที่รู้... คือโลกยังไปข้างหน้า
วันเวลาผ่านไปข้อมไกลตา
ถึงเรียกหาข้อมไม่ ได้กลับคืน

อยากจะมีพื้การวัดใหม่อีกใบหนึ่ง
เพื่อที่ซึ่งลบความตรมความขมขื่น
มีหรือเราให้เห็นเป็นข้ออื่น
ส่วนข้ออื่นเป็นได้แม้... ข้อแม่คำ

จากโอบัณชาติ (หนุ่ม)

วนัสบัด